

Як з тобою вдвох лишаюсь,
Ні про що я не питаю,
В очі, в губки задивляюсь,
Може, ті думки вчитаю,
Що таяться в очках любки,
Може, ті слова впіймаю,
Що не змовили ще губки.
Чи потреба є тлумачить,
Що волію чути й бачить?
Річ не дивна і не нова,
Люба дівчино, два слова:

"Мій коханий!
Мій коханий!"

Не знайду й на тому світі
Образ інший, більш жаданий,-
Хай лише отих два слова,
В погляді твоїм одбиті,
Видні всюди, знову й знову
Бачить зір мій полум'яний.
Хай мотив той ненастанний
Я від раннього світанку
Аж до присмерку вчуваю:

"Мій коханий!
Мій коханий!"

Слухав би оцю співанку
В варіаціях без краю.